

RENAȘTEREA

ADAOS PENTRU POPOR LA FOAIA OFICIALĂ A EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI ȘI CLUJULUI

APARE LA 1 ȘI 15
A FIECĂREI LUNI

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski 18
(Consiliul Eparhial)

Redactor:
Preotul GH. NOVEANU

LEGILE VIEȚII

Rânduiala cea bună dintre oameni este statornicită prin legi. O lege așează pe un taler drepturile și pe celălalt îndatoririle. Astfel avem drepturi și îndatoriri unul față de celălalt și toți față de Stat. Mai presus decât Statul, în care ne aflăm, stă însă Făcătorul a toate, Dumnezeu. El a făcut văzutele și nevăzutele, statornicind pentru vece legile după cari se ocârmuește viața.

Legile vieții sunt așadar făcute de către însuși Dumnezeu.

Cum am mai spus o lege dreaptă așează într'un taler partea cea bună (drepturile) și în celălalt taler al cântarului dreptății pune povara sau taraua (îndatoririle). După cum nu este cântărită oablă fără tara (greutăți), tot astfel nu este lege făcută numai din parte bună. Căci binele este el însuși taler ce se ridică și coboară după cum povara de pe celălalt taler este mai mare sau mai mică.

Legile vieții făcute de bunul Dumnezeu sunt căi pe care omul urcă spre desăvârșire. Căi pe care trupul și sufletul capătă aripi de duh și puteri învingătoare asupra morții și răului. Minunatulul pământ cu arbori, cu pasări, cu munți și ape, Dumnezeu l-a dat legi asemenea de minunate.

Ca să fie omul stăpân și împărat văzuteilor, Dumnezeu l-a dat înțelepciune să vadă și putere să muncească. Pe măsură ce muncește, vede mai mult și pe măsură ce vede mai mult, mai adânc se opintește în muncă.

Iată oameni buni cele două talere în care se cumpănește vrednicia din lumea aceasta și mântuirea din lumea veșnică. Deoparte darul cel cerească al minții care vede cele nevăzute, înțelege cele nesăvârșite și primește cele viitoare, darul minții, sufle-

tul cum zicem noi creștinii. Și pe celălalt taler munca prin care ridicăm vederea din sărăcie către lumina cerului.

Munca nu este povară fiindcă ea binerodește pentru mântuirea din nevoile truștii, după cum înțelepciunea

LEGILE VIEȚII

binerodește dintru cele sufletești.

Munca este unealta împotriva sărăciei, împotriva boalei, împotriva răului și a morții. Prin ea săracul ca și bogatul sunt prețuși de obște deopotrivă. Prin muncă fleștecare sărac poate să se afie așezat în rândueli și dregătorile de frunte fiindcă, lăsată dela Dumnezeu, munca este virtute mântuitoare, înălțătoare și veșnic prețușă înaintea lui Dumnezeu.

Ca niciodată, vremile de azi au așezat pe chivotul sfânt munca între virtuțile cele mai prețuite ale vieții,

iar pe muncitorul dela sate și orașe între fiii lui Dumnezeu. Zilele de astăzi și rânduelile cele nouă ne mai învață că muncitorul cu plugul, cu unealta sau cu scrisul sunt toți frați laolaltă și cu toții trebuie să sporească virtutea între oameni. Oamenii muncii sunt oamenii lui Dumnezeu, după cum trândavii sunt sămbriași diavolului. Prin trândăvie, sau prin furtișog se deschide poarta păcatului și împăratul cel negru al fărădelegilor domnește între noi.

Ca fii ai bisericii și ca alceduitori ai neamului românesc, toți muncitorii de pe ogoare, din fabrici și de la orașe, sunt chemași astăzi la răboiu împotriva împăratului negru. Lupta împotriva păcatului care vine neștiut: prin lene, prin sărăcie, prin boală și pe nenumărate căl, este lupta neamului întreg.

Soldații cei mai buni, cei mai încercași sunt în această armată plugarii. Împăratul cel negru — pământul — îl așteaptă la luptă. Cu plugul adânc implântat în brazdă și cu sufletul (mintea) înălțat către cerurile lui Dumnezeu, plugarul român începe în acest an, ca de veacuri, marea sa luptă. Ca totdeauna cei mai muncitori vor fi cei mai vrednici atât înaintea oamenilor, cât mai ales înaintea lui Dumnezeu. Muncind vor câștiga rod îndestulător pe pământ și talant înaintea cerului. Cu gândul la Dumnezeu care a rânduit legea muncii și legea minții între legile vieții, plugarii, muncitorii și cărturarii pornesc astăzi la muncă. Peste toți Dumnezeu revarsă harul său, umplând sufletul nostru de nădejde într'un sfârșit bun, acum și în vece.

Tuturor muncitorilor, primăvara te poruncește cu mugurii pomilor, cu cîripitul paserilor și cu neastâmpărul vieții: înainte! Pr. GH. NOVEANU

IN ȘCOALA PROROCILOR

ÎNTOARCEȚI DESAGII!

Incet, incet — cu ajutorul lui Dumnezeu ne apropiem de marele post al sfințelor Paști. Cel puțin într'un timp ca acesta fiecare creștin își trage seama cu faptele sale și-și face socoteala păcatelor. Nu numai ca să știe câte-s, ci ca să și le mărturisească sub patrafir de preot și dobândind deslegare să-și ușureze sufletul. Că sufletul încărcat de păcate n'are stare nici alinare. N'are pace nici ziua nici noaptea. Ziua nu-l prinde lucrul, noaptea nu-l prinde somnul.

Începutul oricărei îndreptări este recunoașterea greșelii. Dar ceasta-ți cere smerire, micșorare. Și omul nu ușor se smereste. Ii e rușine de lume. Dar de Dumnezeu de ce nu-i e rușine? Și totuși nu este altă cale spre limanul ușurării. Nici fiul cel pierdut din Evanghelie n'a pășit pe drumul îndreptării decât când s'a smerit și a zis: „*Tată, greșit-am înaintea ta și a lui Dumnezeu*” (Luca 15, 18). Acesta a fost cel mai frumos și mai înțelept cuvânt pe care părintele l-a auzit din gura fiului său; de aceea bucuria lui a fost atât de mare, de aceea, primindu-și copilul pocăit, l-a sărutat cu căldură și i-a făcut ospăț.

Ne'ntrebăm: de ce oare e așa de greu să-și vadă omul păcatele și să și le mărturisească, luând hotărîrea bărbătească de-a nu mai păcătui și de a trăi după voia Domnului? Întrebarea și-au pus-o de multeori și înțelepții lumii vechi. Unul dintre ei spune că fiecare om poartă pe umerii săi o pereche de desagi — cu păcate. În traista din spate-s păcatele sale, iar în cea din față păcatele altora. Iată pricina pentru care omul le vede așa de ușor pe aceștia — și așa de greu pe-ale sale.

Ce-i de făcut? Nimic altceva decât să întoarcem desagi cu îndărățul înainte, ca să ne vedem propriile noastre păcate și să nu ne ocupăm tot de-ale altora. Să'ncetăm cu clevetirile și criticile la adresa fratelui nostru și să avem bărbăția de-a ne recunoaște și mărturisi propriile noastre păcate. Că bun fiind Părintele nostru cel din ceruri, ni le iartă și ne ușurează cugetul cel împovărat.

Cel ce nu-și mărturisește păcatele spre iertare e ca nebunul bolnav, care în loc să-și arete rănilile, doftorului, ca să i le vindece, și le ascunde lăsându-le să puroieze și să primejduiască în felul acesta tot trupul.

„Mărturisiți-vă Domnului, că

SFÂNȚA EVANGHELIE

SLOBOZENIA

Toți oamenii recunosc într'un glas, că bunul cel mai de preț în viață este libertatea; voia slobodă de a ne hotărî soarta, atât ca inși singuriți precum și ca nație.

Câte prigoniri n'au îndurat cei ce au îndrăznit să lupte pentru această dreaptă dorință? Pentruca să fie înfipt drapelul cu această vrere pe parapetul izbânzilor, a trebuit să se înalțe pe valuri de sânge și pe munți de suferință.

Un adevăr tot atât de netăgăduit este: că numai libertatea bineînțeleasă și înțelepțește înpreunată cu platoșa iubirii deaproapelui fac la un loc comoara cea neprețuită. Dar nicidecum slobozenia în patimi cari îndobitocesc omul, tăvălindu-l în noroiul tuturor păcatelor pricinuitoare de moarte între oameni și între noroadele pământului deopotrivă.

este bun, că în veac e mila lui” — ne îndeamnă cei trei cononi din cuptorul Vavilonului. „Nu voesc moartea păcătosului — zice Domnul — ci vreau întoarcerea lui, ca să fie viu” (Ezechil 18, 32).

„Întoarceți desagi!” ne îndeamnă înțeleptul din lumea veche — pentruca văzându-ne greșelile să le mărturisim cu zdrobire de inimi. Și Domnul îndurărilor „inimă curată va zidi întru noi și duh drept va înnoi întru cele dinlăuntru ale noastre” (Psalmul 50). Astfel, cu sufletul curățit ne vom învrednici a ne apropia apoi de „Pâinea cea cerească” și de „Paharul vieții”, făcându-ne părtaș păcii și bucuriei negrăite pe care numai Hristos e'n stare s'o dea celor ce iubesc arătarea Lui și umblă în căile Lui.

D. P.

Dumnezeu a dat omului libertatea, ca un dar din clipa în care l-a zidit. Omul a folosit-o însă demulțori spre paguba sa proprie.

Mai vădit se face acest adevăr, când Mântuitorul ca unul ce cunoaște mai adânc firea noastră neputincioasă, ne așează în fața ochilor sufletești pe cei doi fii a unui părinte. Unul rămâne ascultător în ograda părintească; iar celălalt pleacă cu partea sa de avere departe, cheltuind totul în petreceri și desfătări păcătoase.

Făcându-se foamete în cea țară, și uitat de prietenii buni numai la ospete, se lipește — zice sfânta scriptură — de un om bogat pentru a-i griji porcii. Și dorea să se sature din rădăcinile și roșcovele pe cari le mâncau porcii, dar nimenea nu-i da; căci nici aceste dobitoace nu aveau mai multă simțire

decât prietenii cari l-au părăsit.

În această desnădejde însă, tot el găsește mântuirea și drumul spre izbăvire: „Ridica-mă-voiu, zice el, și mă voiu duce la Tatăl meu și voiu zice: Greșit-am la ceriu și înaintea Ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău, ci fă-mă ca pe unul din argații tăi.“

În țara depărtată a păcatului, unde a ajuns fiul risipitor, ne aflăm și noi muritorii astăzi. Prea puțini sunt cei ce au rămas în ograda părintească, păziți de dragostea plină de har a Tatălui ceresc. Câtă depărtare nu este între raiul, unde petrecea Adam odinioară în apropierea Ziditorului-Părinte și între locul unde ne târâm noi astăzi, cheltuindu-ne toate bogățiile sufletești și trupești? Pentruca la urmă singur sufletul să se întoarcă la Dumnezeu, despoiat însă de toată podoaba trupească, pe care va trebui să o lase pradă pulberii pământului.

Mai mult chiar, toate noroadele lumii rătăcesc, ca într'un pustiu fără de apă, printre ruinele războiului trecut. În deșertul în care am ajuns, bântuit pealocuria și de năluca foamei, să nu ne mirăm că mulți sunt doritori de a se sătura cu hrana ce se da odinioară numai porcilor.

Toți uită că „nu numai cu pâine va trăi omul, ci și cu tot cuvântul ce iese din gura lui Dumnezeu!“ Pâinea nu satură, numai dacă e dăruită de o inimă plină de dragostea pe care a avut-o Mântuitorul când ne-a dat pâinea vieții cei veșnice.

În voia noastră slobodă este să ne întoarcem la Cel ce a saturat mulțimile în pustie cu cinci pâini și trei pești. Să nu așteptăm, precum oarecând Nivitenii, să vină un proroc ca Iona și să ne spună „că fără-delegile voastre au ajuns până la fața Domnului“, deoarece cu-

vântul Evangheliei s'a răspândit pe tot rotogolul pământului și el ne îndeamnă și ne mustră zi de zi, clipă de clipă.

Iar libertatea pe care o avem, să nu o folosim drept slobozenie în patimi și fărădelegi, căci acestea aduc războiu, necazuri și suferințe; ci mai vârtos să pricepem, că *eliberarea* (descătușarea) din patimi este adevărata libertate.

Troiță veche

Noi putem hotări viitorul sorții noastre și omenirea însăși va putea renaște, întorcându-ne cu lacrimile lui Petru sub bolta ocrotitoare a creștinătății.

Pentru acest lucru nu trebuie să facem altceva mai mare, decât să luăm hotărîrea nezdruncinată ca și fiul cel rătăcit când a zis: „Ridica-mă-voiu și mă voiu duce la Tatăl meu!“ Bineștiind însă, că singura izbăvire din necazurile ceasului de față sunt cuvintele Mântuitorului: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și toate celelalte se vor adauge vouă!“ (Mat. 6, 33).

Pr. PAVEL ȘENDREA

Binecuvântarea dragostei frățești

„O cât de bine și cât e de frumos când frații locuiesc împreună“ (Ps. 133), cânta oarecând psalmistul, gândindu-se, de bună seamă, nu numai la frații după trup, ci și la frații duhovnicești, a tică la cei cari mărturisesc aceeași credință — în Dumnezeu cel adevărat și în Unsul Său.

Într'adevăr nu e nimic mai bine și mai frumos ca fiii aceluiași neam, uniți prin sânge și prin limbă, să fie uniți și prin „lege“, în „legea românească“ dreptmăritoare.

Și dacă multă vreme *una am fost, trebui-va iarăși una să fim!* Iar semnele ne arată, că acea mult dorită unire a fraților întru Hristos se apropie. Și aici în cetatea înainte stătătoare, ca și pe alte plaiuri ale Ardealului, slujitorii amândoror bisericilor surori, dacă încă n'au slujit la același Altar, au chemat binecuvântarea cerului peste holde și țărini, sau au sfințit apele *împreună*, spre bucuria poporului credincos.

S'a vorbit mult de această unire sufletească a credincioșilor celor două biserici românești, și deoparte și de alta.

Dacă până acum nu s'a făcut prea mult pentru împlinirea acestei dorințe vii a poporului românesc credincios, este din pricina, că s'a uitat cât de multe ne apropie și cât de puține ne despart.

Ne apropie mărturisirea aceleiași credințe, cinstirea aceluiași sfinți și aceluiași comori de învățătură ale celor dintâi veacuri ale creștinătății, păstrarea cu sfințenie ale aceluiași datini strămoșești, precum și mărirea lui Dumnezeu și chemarea harurilor Sale peste noi, după aceleiași cărți de slujbă și în același graiu, în graiul nostru românesc; și ne despart doar câteva lucruri privitoare la cârmuirea lumească a bisericii.

Și dacă atâtea ne unesc și așa de puțin ne desparte, de ce nu ne-am întinde mâna și într'o frățească îmbrățișare să ne unim puterile, pentru ca să facem să se îplinească, cu un ceas mai devreme, ceea ce fiecare creștin ce rostește rugăciunea domnească, dorește din adâncul sufletului, adică: „*Vie împărăția Ta*“.

Pr. OLIMPIU BUCIN

NEGHINA CREDINȚEI

INCĂ CEVA DESPRE CARTEA SFÂNTĂ

Ca să-și poată da cineva seama de deosebirile ce sunt între Cartea Sfântă scoasă de Sfântul Sinod și Bibliile scoase de către editura asociațiilor sectare ar trebui să se facă o cercetare amănunțită, punându-le față în față Bibliile ce au apărut până acuma. Cel ce s'ar încumeta să facă o asemenea lucrare ar trebui să fie un bun cunoscător al tuturor tainelor care se referă la adevărurile de credință și la toate împrejurările între care s'au scris cărțile Sfintei Scripturi. Cele aflate însă nu s'ar putea cuprinde în rândurile unor articole de gazetă. Spicuiți totuși câteva.

Biserica Mântuitorului Hristos a fost preînchipuită cu multă vreme înainte prin Cortul Sfânt, care a fost făcut de Moisi după chipul ce i l-a arătat Dumnezeu pe Muntele Sinai (Eșire 26, 30). După modelul acestui cort construiește mai târziu Solomon biserica sa măreață. La fel, tot după acesta se orien-

tează și Zorobabel, după ce sub conducerea lui Esra și Uemia, Iudeii s'au întors din robie. În

Sf. Pavel, Apostolul tuturor neamurilor

biserica lui Zorobabel, refăcută de Irod cel Mare, a intrat și Mântuitorul Hristos în mai multe

rânduri. Bisericele acestea erau făcute din zid puternic. Și „toți pereții templului *înăuntru* și afară... au fost înfrumusețați cu heruvimi“ (Cartea I a Regilor 6, 29).

În Bibliile asociațiilor sectare cuvântul *biserică* nu există. L-au înlocuit cu *templu*. Și ca să înstrăineze și mai mult pe cititori de toate orânduile noastre nu se sfiesc să spună că zidul care despărțea Sfânta Sfințelor de Sfânta era și la biserica lui Zorobabel tot din *perdea* (Matei 27, 51). Zidul acesta corespunde cu catapeteasma din bisericile noastre. Ori pe perdea nu se pot așeza uși de lemn, cum vedem că avea biserica lui Solomon (Cartea I a Regilor cap. 6, v. 31-32).

Deasemenea, o perdea din materie tare, cum erau perdelele dela biserica veche, nu se rup așa de ușor în fața unei sguđuiri, că perdeaua se moleșește, cum vedem că „s'a spintecat în două, de sus până jos“ catapeteasma bisericii în clipa în care Mântuitorul Hristos și-a dat duhul pe cruce“.

Mai amintesc un caz. Dum-

FOIȘOARĂ

Viața Sfântului Ipatie și a sfințelor Chira și Marana

Acesta (Ipatie) născându-se în Frighia pe timpul împăraților Arcadie și Onorie, și învățând carte, fu bătut de tatăl său pentru oarecare greșeli, de optsprezece ani fiind cu vârsta; și fugind dela el, a trecut în Trachia, unde intrând în chinovie, și făcându-se monah, a stăut cucernic prin bunătăți; căci niciodată n'a gustat vin. Și având el războiu de desfrânare, opt zile a petrecut, nicidecum gustând hrană sau băutură. Despre care înștiințându-se proestosul, i-a dat lui cu mâna sa, un pahar de vin și o pâine, după Pașecerniță; de față fiind toți frații.

Și îndată mântuindu-se de războiu, a mulțumit Domnului și învățătorului său. Iară după câțiva ani cu sfătuirea duhovicescului său părinte, ducându-se în oraș ca să ajute oarecărui ce căzuse în ispite, a ajutat și pe trupescul său părinte, și înlesnindu-l l-a trimis la ale sale. Iară ei unindu-se cu alți doi frați și trecând

în Halchedon, a stăut la monastirea lui Rufin, nelocuită fiind atuncea și stricată, iară mai bine zicând sălbatică și înfricoșată. Căci acest Rufin viind dela Roma și zidind monastire strălucită, și monahi eghipteni intrânsa locuind, măreau pe Dumnezeu. Dar mutându-se el vin viață, și în această monastire fiind îngropat, și monahii împrăștiindu-se pe la locurile lor, a rămas chinovia nelocuită; unde răsărind spini și ciulini, ajunsese monastirea a fi risipită și nelmpodobită, ci și duhuri necurate intrând acolo și locuind, la toți se afla monastirea grozavă și neumblată. Pe aceasta aflându-o Sfântul, și pe draci prin rugăciune izgonindu-l, și curățindu-o de urăciune împreună cu cei ce se aflau cu el, o a adus la frumusețea cea dintâi; și așezându-se împreună cu aceia, unul adică lucra țesături de păr, iar altul zimbiluri, iar altul grădina. Și după câtăva vreme trecând la Trachia, s'a dus la monastirea sa; iară viind frații dela Rufin, și cerând pe egumenul Ipatie l-a luat pe el; și de atuncea mari nevoie arătând Sfântul râvnind mulți, ce supuneau acolo, și în puțină vreme s'a făcut treizeci de monahi, sporind întru Dumnezeu. Iară dumnezeescul Ipatie luând dar dela Dumnezeu, multe vindecări făcea, pe îndrăciți îi mântuia, pe

nezeu a orânduit taina preoției cu bunul gând ca prin mijlocirea ei oamenilor să se poată împărtăși de toate darurile înalte pe care le-a dat. Preoția a existat în Vechiul Testament și există și Legea Nouă. Cu toate acestea, în Bibliile sectare nu se pomenește nicăieri de *preoți*. Ori unde e vorbă de preot, înlocuiesc cuvântul prin *presbiter*. (Tit 1, 5). Greșala n'ar fi mare, pentrucă preot sau presbiter e tot una, în mintea lor însă de câteori citesc sau pronunță acest cuvânt se gândesc la *bătrân*. Și așa îl explică și altora. După ei, preoți amintiți în Noul Testament n'ar fi altceva decât niște bătrâni pe care sfinții Apostoli i-au lăsat în anumite centre ca să continue lucrarea de prodoveduire a Evangheliei, uitând că simplii bătrâni nu pot să fie adevărați „slujitori al lui Hristos și *ispravnici ai tainelor* lui Dumnezeu” (I Cor. 4, 1), cum sunt preoții ce au primit un dar special (I Timotei 5, 22). În parabola Samarineanului Milostiv, amintesc totuși de un preot, care trecând pe lângă cel căzut între tâlhari și-a văzut liniștit

de cale. (Luca 10, 31). Aici le convine. Oricine însă știe că aici e vorbă de un preot iudeu, din Legea Veche și nu de unul orânduit prin Legea Mântuitorului Hristos. Cum explică ei acest crâmpeiu în fața credincioșilor, își dau seama numai aceia care au stat de vorbă cu sectarii.

Biblia, după cum s'a mai amintit, este cartea cuvântului lui Dumnezeu, și adevărul ei nu poate să fie decât unul singur. În traduceri pe care le face Biserica Mântuitorului Hristos se străduiește să se țină cât mai strâns de cele petrecute și de adevăr. Căci orice pășire alături de cărare aduce după sine moarte.

De aceea sfătuim pe toți credincioșii noștri să fie plini de toată trezvia la cumpărarea Bibliei și la explicarea ei. Unde nu înțeleg să întrebe pe oamenii mai luminați, pe oamenii Bisericii, că „nicio prorocire a Scripturii nu se desleagă după bunul plac al fiecăruia” (II Petru 20) și „cei neștiutori și neîntăriți le răstălmăcesc... spre a lor pierzare” (II Petru 3, 16).

P. F. AUG. FAUR

Maica Domnului

*Cu genele umbrite
De sfânta ta durere,
Cu mâinile 'nflorite
În blândă mângâiere
De raza bucuriei
În taină luminată,
Pe pragul veșniciei
Stai Pururea Curată.*

*Și curg mereu izvoare
De slavă către tine;
De cântec și de floare
Tăriile sunt pline.
Pe căile 'nălțimii
În cete luminoase
Te cântă Serafimii
Cu glasuri cuvicioase.*

ZORICA LAȚCU

Vorbe cu tălc

Cine nu împumută și nu lingușește e destul de avut.

A împlini voia tuturor este o măiestrie, pe care nimeni n'a învățat-o.

Fudulia e o cerșitoare ca și lipsa, încă de multeori mai nerușinată.

orbi și pe schiopi, uscați idropicoși, îi vindeca; și femeii nu puține având curgerea sângelui, și nenăscând prunci, născătoare de prunci le făcea. Și multe femei, uscate având izvoarele laptelui, a apleca le făcea. Iară apă, și grâu, și altele oarecare spre hrană, de multeori vremea cerând erau înmulțite. Și tot felul de boală, între oameni sau în animale, prin rugăciunea sa se izgonea. Deci hrana sa era legumi și verdețuri, și puțină pâine târziu la al nouălea ceas. Iară la bătrânețe și puțin vin. Și ajungând la optzeci de ani, i s'a înălbit capul și barba ca zăpada, și era cucernic și cu lucrarea și cu privirea; și păstorind patruzeci de ani, acest fel de turmă a lui Hristos, și cinstind preoția, optzeci de ucenici mai 'nainte frimișându-i la Domnul, s'a dus și el slăvind pe Dumnezeu.

Sf. Chira și Marana

Patria acestora era Veria cea despre răsărit; iară neamul cel mai ales și strălucit și creșterea potrivită cu neamul. Ci pe toate acestea defăimându-le, și intrând într'o casuță mică, căreia i-a astupat ușa cu zid, și cu pietre, și lăsând o ferestruică, prin care primea înăuntru hrana cea de nevoie, și vorbeau cu femeile cele ce

mergeau către dânsese, înălțau doxoghii lui Dumnezeu. Și toată vremea cea de peste an o petreceau în liniște; numai în vremea cincizecimei vorbeau. Și singură Marana vorbea cu cele ce mergeau la ele; căci glasul Chirei, nimenea vreodată l-a auzit vorbind. Și purtau pe trupul lor lanțuri de fier foarte grele, și îmbrăcămintele le erau foarte mari, încât le acoperea cu totul picioarele și tot trupul. Cu asemenea chip viețuind, au săvârșit patruzeci și doi de ani. Cu postirea și cu suferirea răbdării, atâta s'au osebit, încât odată gustau hrană în patruzeci de zile, trei ani întregi și în ceilalți trei, după trei săptămâni, precum dumnezeescul Daniil. Ci și la purtătorul de viață mormântul lui Hristos ducându-se, nicidecum n'au gustat hrană, pânăce au făcut închinăciunea, și iarăși întorcându-se fără a mânca, au săvârșit călătoria; iară lungimea căci era de douăzeci de verste, precum am zice de douăzeci de zile. Și ducându-se încă și la biserica cea din Isavria, a bunei biruitoare mucenițe Tecla, asemenea au făcut, s'au dus și s'au întors fără a mânca. Deci acestea cu asemenea viețuire împodobind neamul femeesc, au alergat către Domnul pe care îl doreau.

DIN LUMEA LARGĂ...

Gunoaiele orașelor pot fi prefăcute în lucruri folositoare

Folosirea gunoaielor Bucureștiului — scrie „Semnalul” — este o problemă a cărei rezolvare trebuie să aibă precădere.

Cercetările de laborator făcute până acum cu privire la putința de ardere a gunoaielor, au dus la rezultatul că gunoaiele Capitalei nu se pot arde.

În adevăr, fiecare oraș are felul său de gunoiu. Gunoaiele unor orașe ard mai greu sau mai ușor, după felul resturilor din care este făcut.

Gunoaiul bucureștean este și el agricol, — cum e întreaga țară. El conține prea multe resturi de legume, coji de pepene în timpul verii și verdețuri care nu vor să ardă.

De aceea cuptoarele noi de ardere nu par potrivite a se alcătui.

S'a propus atunci ca gunoaiele Capitalei, în loc să fie arse, să fie topite, așa cum se face și în alte orașe mari din lume.

Pentru aceasta este nevoie de o mare uzină specială, care ar costa destul de mult, dar capitalul băgat în ea ar putea fi foarte repede recăștigat, deoarece gunoiul topit se poate prefăce într'un fel de bazalt (piatră tare), care, turnat în forme, este bun la pavarea străzilor.

Deasemeni, se poate scoate din gunoaie un fel de pietriș, bun pentru anumite betoane.

Alte resturi ale topirii gunoaielor vor servi ca îngrășăminte agricole.

După cum vedem nimic nu se pierde, totul se prefăce.

Puterea credinții

Un medic vestit povestește: „Am operat până acum mii de inși, dar nici o operație nu a avut asupra mea o astfel de înrăurire, ca și aceea săvârșită unui tânăr seminarist.

Eram la țară, în mijlocul unei ierni crâncene, trebuia neapărat să-i fac operația fără întârziere și nu aveam chloroform (adormitor) cu ce să-l adorm.

Am spus acest lucru tânărului bolnav și el mi-a răspuns: „Dați-mi timp o jumătate de oră pentru a mă spovedi și cumineca și nu voi mai avea lipsă de chloroform”. Zis și făcut. Am început operația și tot timpul cât a durat, cel ce suferea această încercare nu a strâns măcar din buze; numai când a trebuit să tai în carne vie, el șoptea adesea:

„Doamne, dă-mi tărie,
Doamne ajută-mi!”

Și medicul zise de încheiere: „Fieștecare își ia putere (tărie) de unde știe că o află; eu cred, că bolnavul meu și-a scos-o din izvorul cel adevărat.”

P. Ș.

Cine în tinerețe nu urmează virtutea, ca crescut nu va putea ocoli păcatul.

Omul liber este numai acela, care se supune minții.

Nu uitați, că obiceiurile copilăriei se prefac în felul de a fi al bărbăției.

Șeaua și rugăciunea

Un credincios se lăuda că el când se roagă, niciun gând străin nu-i stă în minte.

Ca să-l cerce, preotul îi spuse: — „Îți voi dărui calul meu, dacă vei spune „Tatăl nostru” fără să te gândești la altceva”.

Omul se prinse, și începu să spună rugăciunea.

Pela mijlocul ei, se opri, și întrebă pe preot:

— „Imi dăruiești și șeaua calului?”

Atunci preotul îi răspunse:

— „Nu-ți dăruiesc nici calul, nici șeaua, fiindcă ai dovedit că nu te-ai putut ruga fără să nu te gândești și la altceva”.

Omul, rușinat, luă în sine hotărârea ca, în loc să se laude, să caute a face rugăciunea cum se cuvine.

∞

Cuvinte puține, duh mult

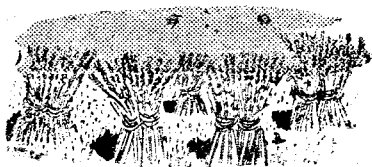
Într'o zi, un călător prin pustie întrebă pe sfântul Macarie:

— „Cum ne vom ruga?”.

Iar el îi răspunse:

— „Nu e nevoie de cuvinte multe, ci numai, ridicând mâinile în sus, să zici: „Doamne, precum voiești și precum știi, miluiește-mă!” Iar de năvălește asupra ta puhoiul păcatului, se cade a zice: „Doamne miluiește!” Că el știe cele ce ne sunt de folos, și ni le dă, mi-ostivindu-ne...”

(După L. M.)

Să facem și săpun la tăierea porcului

Din rămșițele ce rămân la tăierea porcilor (anumite mațe și altele) se poate face un săpun foarte bun. Spre scopul acesta femeia harnică cumpără din prăvălie sodă caustică. Și anume dacă are 3 kgr. de rămșițe de unsoare și carne de porc, cumpără 1 kgr. de sodă. Într'o oală mare de fier sau într'o căldare, pune 7 litri de apă. Rămșițele de carne și unsoarea cu soda deodată le pune în această apă și le fierbe timp de două ore. Mes-tecă într'una și grăjește ca spuma ce se formează pe deasupra să nu curgă. Când spuma s'a îngroșat bine și prin ea ies bulbuci de leșe curată, săpunul e fiert. Se scoate din căldare și se pune într'o cutie pe fundul căreia sunt mai multe găurele. Prin aceste găurele se scurge leșa ce a mai rămas în săpun. Se lasă în cutie până se recește și se întărește. Atunci se scoate, se taie în bucățele și se pune la un loc svântat, să se usce. Cu cât săpunul e mai uscat, cu atât e mai bun.

Nr. 19/1948.

APEL

Muncitorii și slujbașii C. F. R. Cluj din Cartierul Dâmbul Rotund, organizați în parohie ortodoxă română au început în anul 1939 zidirea unei biserici care, din pricina întâmplărilor din anul 1940 și refugiiu credincioșilor, a rămas neterminată.

Reîntorși din pribegie, credincioșii s'au hotărât să o termine. Mijloacele puține și greul vieții nu le îngăduie să desăvârșască lucrul început prin proprii puteri.

De aceea apelează cu toată căldura la toți binevoitorii creștini, care înțeleg strădania lor de a înălța Altar de Rugăciune lui Dumnezeu, să binevoiască a le trimite darul lor, făcându-se prin aceasta ctitori și binefăcători ai Bisericii unor muncitori dreptcredincioși.

Daniile în bani s'au obiecte se primesc pe adresa Oficiului parohial ort. rom. Cluj IV - Dâmbul Rotund, Str. Timișoarei Nr. 14.

Consiliul Parohial.

CÂNTEC DE DOR

Mândro dorul dela tine
Peste multe dealuri vine
Și nu-l poate opri nime,
Nici țigan cu cetera
Nici Român cu fluiera
Numai eu cu inima.

Pe sub lună, pe sub soare
Nu-i ca doru arzătoare,
Că doru unde se pune
Face inima cărbune,
Și doru unde se lasă
Face lacrimilor casă.

Cuculeț, cu peană sură
Vină și-mi ia cartean 'n gură,
Și-o pune mândrii 'n fereastră
Când s'o scula s'o cetească
Lacrămile s'o pornească.

Omul modest e asemenea pomului: cu cât este mai bogat în fructe, cu atât se pleacă mai mult. Spicul gol își ține capul sus. Paharul gol sună totdeauna mai tare ca cel plin.

Orbii și surzii între ei

(Luca 6, 39.)

Într'un vagon, doi sectari își explicau textul dela Luca 6, 29: „Dacă te lovește cineva peste o falcă, întoarce-i și pe cealaltă“. Unul dintre ei zicea că acest verset trebuie înțeles după literă; celalalt susținea contrarul, și, spre a-și convinge protivnicul, îi și aplică o palmă sdravână peste obrazul drept: „Întoarce-l și pe celalalt!“ Sectarul cu explicarea literală se supuse și încasă și a doua palmă. Dar nici el nu se lăsă bătut, ci cu Scriptura deschisă îi arătă: „Uite, aci ceva mai jos, la vers 38 scrie: „Cu ce măsură veți măsură, cu aceea vi se va măsură“. Și după ce-i citi paragraful, îi întoarse cele două palme cu atâta convingere, încât îl răsturnă de pe bancă. Un călător care tocmai atunci intrase în vagon întrebă: — „Ce fac oamenii aceștia?“ — „Își explică Biblia!“; răspunse cu indiferență unul de alătura.

Frâul diavolului

Pe vremuri depărtate, calul trăia slobod în pustiuri.

Într'o zi, un cal certându-se cu un cerb, din pricina pășunii, își puse în gând să se răzbune pe el.

Cum nu se bizuia numai pe puterile sale ceru ajutor dela om.

— „Bine — îi zise omul — eu te ajut, dar să mă lași să-ți pun frâu în gură și să încalec pe tine“.

Calul nebănuind nimic, se lăsă prins și încălecat.

Și omul, de îndată ce-l zălogi, nu-i mai dădu drumul, robindu-l pentru nevoile sale.

Și iată cum pentru o răzbunare, calul își pierdu libertatea.

Tot asemenea și noi, dacă ne lăsăm prinși de duhul răzbunării, vom fi mereu cu frâul diavolului în suflet.

Ce s'a petrecut în ultimele două săptămâni

ÎN ȚARĂ

Insămânțările de primăvară au început. Vremea bună a scos la lucru câmpului pe harnicii plugari, iar pe-allocutea s'a arat și sămănat mai bine de a treia parte din țarine. De vreo câteva zile s'a întors iarăși cojocul frigul și astfel lucrul câmpului s'a oprit din nou.

După cum ne înștiințează cercetătorii vremii (Institutul meteorologic) iarna ce s'a abătut acum n'are putere mare și în curând vine primăvara cea adevărată. Frigul abătut nu poate strica sămănatului pentru că nu are putere și umezeala n'a înghețat prea tare.

Așa fiind, frații noștri plugari să se încredă în harul lui Dumnezeu și să muncească cu nădejde pentru că plugul satelor aduce pacea orașelor și-a lumii întregi.

Congresul (adunarea) Partidului Muncitoresc Român. La București s'au adunat oamenii muncii din toată țara hotărând ca toți muncitorii dela sate și orașe să nu mai fie împărțiți pe mai multe partide ci laolaltă fiind să binesporească.

Partidul cel nou al clasei muncitoare se cheamă: „*Partidul Muncitoresc Român*“ (P. M. R.) și cuprinde membrii partidului comunist și social democrat.

Magazinele de Stat. Pentru a înlătura specula și a ajuta pe muncitorii sa poată cumpăra cele de lipsă, Guvernul țării a hotărât să deschidă „Magazine de Stat“. Magazinele de stat sunt prăvălii cu de toate, în care în locul negustorului ce de multe ori lua zece piei de pe om, vinde un funcționar. Funcționarul vinde după prețul legiuit (maximal) fiecăruia cât îi trebuie. Magazinele de stat sunt pline de tot felul de mărfuri eftine și bune. Grija de bunul lui mers o are însuși statul care le adună marfă din țară și străinătate iar câștigul ce se capătă din o astfel de negustorie este un câștig cinstit, care nu merge în punga unui om ci în visteria statului. Așa fiind „Magazinele de stat“ sunt o ușurare pentru cumpărători și o economie mare pentru stat.

Cooperativele de producție. Muncitorii țărani și cei din fabrici se pot uni cu alții în cooperative. Până acum astfel de cooperative erau me-

nite numai să vândă lucrurile cum-părate de prin sate sau din fabrici. Un gând bun al statului a plănuit alcătuirea de cooperative în care să se lucreze și să producă marfă trebuincioasă vânzării. Astfel la țară, plugarii se pot uni ca să lucreze în comun un pământ comunal, la munte să fac o pădure în comun, iar la o moară să o țină mai mulți lucrând deavalma. Astfel de străngeri la un loc (tovărășii) de muncă, cooperative cum se numesc azi, sporesc puterea muncii și însușesc câștigul. Cooperativele de producție capătă ajutor bănesc (credite) dela stat, și multe alte scutiri.

Întrebați la primării și la pretorii cum puteți alcătui astfel de cooperative spre binele vostru.

Lupta împotriva tifosului și a malariei. Lupta împotriva acestui blestem al necurăteniei (păduchele) este dusă cu îndârjire. Toți doctorii dela sate și orașe sunt în ostirea sănătății, cutreerând satele și orașele. Păduchii aducători de moarte trebuie stârpiți prin curățirea trupului și-a casei. Fără sprijinul și răvna noastră a fiecăruia însă nici un doctor nu poate vindeca. Gospodinele noastre să fiarbă toate albiturile, să dea cu petrol și ulei (3 părți petrol și o parte ulei) pe la toate cuiburile răului. Să spele copiii și să-i primenească cât mai des. Curățenia ne scapă de moarte. Căci tifosul nu are alt leac decât curățenia.

Alături de lupta împotriva tifosului s'a pornit lupta împotriva malariei (frigurilor). S'au rânduit echipe de lucrători care stârpeau bălțile cu țânțarii aducători de boală și se va da la toți locuitorii din jurul bălților să mănânce chinină. Astfel cea de a doua secere a morții va pieri și ea prin munca și prin aleasa grije a stăpânirii.

„Renașterea“ adaus pentru popor abonamentul: 300 lei pe un an.

150 lei pe 6 luni.

Redacția și Administrația: CLUJ, Piața Malinoschi 18, Consiliul Eparhial. Cont C.E.C. 46975.

ÎN STRĂINĂTATE

Jugoslavia țara noastră vecină plănuiește facerea unui canal care să lege apele Tisei cu Dunărea.

În luna Iulie din anul acesta vor începe lucrările pentru unirea apelor Dunărei cu Tisa. Lucrarea plănuită va fi gata în zece ani și va aduce multă sporire și ajutoare comerțului cu vapoare.

La 23 Februarie anul acesta se împlinesc 30 de ani dela alcătuirea Armatei Sovietice. Armata sovietică s'a născut din nevoia de apărare a patriei sovietice și a libertății popoarelor sovietice.

Sărbătorirea s'a făcut atât în Rusia cât și în celelalte țări democratice.

O delegație a guvernului Ungariei în frunte cu Președintele Republicii Zoltan Tildy și cu Dl Lajos Dinnyes au vizitat U. R. S. S. unde au încheiat un legământ (acord) de ajutorare și sprijin comercial, politic între U. R. S. S. și Republica Populară Ungară.

Luptele din Grecia aduc tot mai mult câștig de partea partizanilor Generalului Markos. De curând Salonicul a fost bombardat de tunurile partizanilor și la Atena, capitala Greciei a fost multă zarvă.

În U. R. S. S. se construiesc 54 mii de aparate de radio, care pe lângă că aduc vocea mai arată și chipul (aparate de radio-televiziune). Aceste aparate foarte căutate vor fi gata în 5 ani.

În America s'a început campania electorală (de alegeri) pentru viitorul Președinte al Americii. Pe lângă cele două partide care au fost până acum în America (Partidul Republican al burghezilor și Partidul democrat) s'a înființat și un al treilea partid al democraților înalțați care vrea să pună președinte pe Dl Wallace.

„Renașterea“ nu are alt sprijin decât abonamentele cetitorilor. Plătiți-vă abonamentul!

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj